

Вяра

Против всеереста на икуменизма

Цитати от нашата книжка: "Кое обаче е най

– фрапиращото в послание No 5953 на синода на Българската "Православна" Църква, с което се обявява приемането на поправения юлиански календар?! ТАМ ОТКРИТО И ЯСНО СА ЗАЯВЕНИ ИСТИНСКИТЕ ЦЕЛИ НА ВЪВЕЖДАНЕТО НА НОВИЯ СТИЛ:

..."приемането на този календар съответствува на икуменическите стремежи на св. Църква".

Икуменизма представлява свръх ерес, подета от протестанти, подкрепена от масони и оглавена от папата, чиито замисъл е обединяване на всички християнски секти и ереси, а в по – далечен план обединяване на всички главни вероизповедания. Основен орган на тази всеерес е "Световния съвет на църквите" - ССЦ?! Крайната цел е създаване на единна, глобална религия, чиито духовен водач ще бъде АНТИХРИСТА – месията на сатана, очакван от юдеите, които са и основните инициатори и разпространители на ересите и разколите в християнството, а също и на някои по - нови масови религии, общества и братства. С други думи патриархът и митрополитите на официалната ни църква, подчинявайки се на

АНТИХРИСТКИЯ комунистически режим, бидейки негови агенти, ОТКРИТО И ЯСНО ЗАЯВЯВАТ, ЧЕ С ПРИЕМАНОТО НА НОВИЯ СТИЛ СЕ СТРЕМЯТ КЪМ СЪЗДАВАНЕТО НА НОВАТА ЕДИННА РЕЛИГИЯ НА АНТИХРИСТА! Навлизането на икуменическата ерес в православната църква започва през месец януари 1920г.

Вселенската патриаршия издава своята пагубна енциклика, озаглавена “Към Христовите църкви, където и да се намират”. Там Православните църкви са призвани да пренебрегнат своите богословски различия с инославните и да влязат в диалог с еретиците, чиято крайна цел е обединяването на цялото християнство в една църква. Енцикликата призовава за създаване на Лига на църквите. Накрая този призив довежда до световното икуменическо движение.

През същата 1920г. умира в Господа Св. Нектарий Егински, предизвестявайки смъртта си и предрича, че “вълци ще придобият власт над Църквата.”

През юни 1923 г. е свикан незаконен “всеpravославен” конгрес от константинополският патриарх-масон Мелетий IV. Там е приет и поправения юлиански календар, както е обявено „в името на християнското единство”. **ТОЕСТ ОФИЦИАЛНО Е ЗАЯВЕНО, ЧЕ ИЗМЕНЕНИЕТО НА КАЛЕНДАРА Е ЕДНА ОТ ПЪРВИТЕ СЪПКИ КЪМ ЕДИНЕНИЕ С ЕРЕТИЦИТЕ.**

През XI век, възприемайки елементи от различни ереси римокатолиците се отсичат от Единната Свята Православна Църква. От тогава нататък те прибавят все повече ереси и нововъведения. През XVI век на историческата сцена се появяват протестантите. Постепенно се образуват безчислени групировки в западното християнство. В своя стремеж да се противят на папските заблуди те опорочават буквално всичко и днес не само ръкополагат жени за свещеници, но и „благославят” хомосексуални бракове. В момента на икуменическите асамблеи се събират заедно и участват в

литургийно общение католици, англикани, лютерани, старокатолици, реформати, презвитериани, баптисти, методисти, петдесетници и др. еретици и сектанти, както и православни духовници, включително и патриарси от официалните поместни църкви (В ТОВА ЧИСЛО И ОТ НАШАТА). Но освен този, категорично забранен от апостолските правила акт, там се извършва и друга мерзост – има общение и с други вярвания, включително юдеи, мюсюлмани, езичници, неопагани, шамани и т.н. които отричат Светата Троица и божествената същност на Спасителя.

В съвместните „богослужения“ често участват жени свещеници, също и танцьорки, които превръщат „литургията“ в чувствено театрално представление, наподобяващо неоезически обряд. Масово се включват и елементи на туземни култури. Чувствата се възбуждат и оскверняват, вместо да се успокояват и освещават.

Процесът на сливане между наричащите се православни „официални“ църкви и различните ереси се нарича догматически синкретизъм, а започналото обединение с друговерци – междурелигиозен синкретизъм. Тези действия се развиват съвместно със сатанинското движение наречено „New age“ – „Нова ера“, чиято цел е едно световно правителство, един световен ред, една световна религия. През 1893г. в Чикаго е поставено начало на междурелигиозното движение. „Първия съвет на религиите“ открива пътя на запад за източните вярвания.

Отново в Чикаго, но вече през 1993г. е проведен „Втория съвет на световните религии“. В продължение на 9 дни хотел „Палмър хаус“ приема повече от 6000 посетители от 250 религии и религиозни общини. Папската ерес участва в организацията на този съвет и приема официално участие в лицето на секретаря на „института за междурелигиозен диалог“ и чикагски архиепископ Йосиф Бернадин, който каза,

че „в ограничения и разделен свят, в който живеем съществува жажда и все повече нарастваща вяра в мъдростта и силата на трансцеденталното“. Амвона на този съвет се използва не само за речи, но и за молитви и обряди на различни религии, като унитарии, будисти, сикхи, мюсюлмани, юдеи, бахаисти, зароастрийци, хиндуисти. Индианци извършиха езически ритуал с призоваване на духове. Дейно участие взеха и неоезичници. Изказа се например жрица на Изида, която каза, че „все повече хора искат да се събират и да се учат как да се свържат с феминистката енергия, ползвайки традицията, която ние представляваме“. На този съвет християните не упоменаха името на Исуса Христа. Това бе предоставено на мюсюлманите и на разни спиритуалисти. „Божества“, които се ползваха с авторитет бяха Изида, Озирис, Бахаола, Брахма, Зароастър. Главната цел, както беше подчертано, „е да се празнува с взаимно подчитане богатото разнообразие на религиите от целия свят“. С други думи религиозния плурализъм на множеството религии – и стари и нови, включително и християнството, се явява нещо положитено в очите на поддръжниците на междурелигиозното движение.

СВЕТИТЕ МЪЧЕНИЦИ НА НАШАТА ЦЪРКВА ПРЕДПОЧИТАХА ДА ПРОЛЕЯТ СВОЯТА КРЪВ, НО ДА НЕ ОТДАВАТ КАКВАТО И ДА Е ЧЕСТ И ПРИЗНАНИЕ НА НЯКАКВИ ДРУГИ „БОГОВЕ“. ТРЯБВАШЕ ДА НАПРАВЯТ САМО ЕДИН ПОКЛОН И ЩЯХА ДА СЕ ИЗБАВЯТ ОТ МЪЧЕНИЯТА. А днес се намериха „православни“, които искрено празнуват „взаимното почитане и религиозното разнообразие на СВЕТА“. (26:24). МОЖЕ БИ СА ЗАБРАВИЛИ ПЪРВАТА И ОСНОВНА БОЖИЯ ЗАПОВЕД: „ АЗ СЪМ ГОСПОД, БОГ ТВОЙ, ДА НЯМАШ ДРУГИ БОГОВЕ ОСВЕН МЕН“!

През 1969г. “Световния съвет на църквите” откри официално диалог с исляма, а през 1971г. и с другите световни религии. Тези контакти се развиха бързо и заеха официално място на

шестата генерална асамблея на ССЦ във Ванкувър, Канада, 31.VII.1983 г. Там имаше видно участие на езичници още в началото на събитието. Индианските шамани запалиха „свещени“ огньове, молиха се, биеха тъпани и играха обредни танци. Те издигнаха огромен тотем – идол и призоваваха „духа на своето племе“, т.е. бесът, който той символизира. Така те посрешнаха представителите на „Световния съвет на църквите“. Изказаха се представители на множество различни религии. Гръмогласен равин прочете дълга и „поучителна“ реч. След това бе осъществена икуменическата „лим-ска литургия“, в която бяха включени и някои православни елементи. Входът с Евангелието бе осъществен от „православен“ архиерей – епископ Сотирий Торонтоски от Константинополския патриархат. Митрополит Хризостом от същия патриархат преломяваше хляб за икуменическо причастие. Б"ПЦ" и тогава и сега е в общение и подкрепя действията на Константинополския патриархат.

Главен извършител на икуменическата литургия е бил англиканският „архиепископ“ Рънси в съслужение с шестима протестанти, от които две жени „свещенички“. При произнасяне на ектениите взели участие други православни, дохалкидонци монофизити и римока-то-лици. Забележете – В тази „литургия“ участвал и архиеп. Кирил, сега патриарх Московски и на цяла Русия. Същият този патриарх преди няколко години посети и парижка катедрала „Нотр Дам“, където осъществи съвместна литургия с местния еретик – римокатолически кардинал.

Мерзостите се засилват на седмата асамблея на ССЦ в Канбера, Австралия, 1991г. Тя беше посветена на учението за Светия Дух и на нея протестантските богослови показаха ясно възприемането на езически, мистически и идолослужителски понятия в вярванията на икуменистите. Най – видно място на тази асамблея бе отделено на представлението на млада презвитерианка, доктор по богословие на феминаизма от Южна

Корея. Зъзвуча някаква странна, напрегната музика, навсякъде имаше азиатска символика и всичко създаваше дълбоко чувство за присъствие на лукавия бесовски дух. Тази проповедница феминистка не скриваше своето лице. Тя смело заяви: „Будизма и шаманизма са моята майка, а моя баща е християнството“. На „асамблеята“ присъствали представители на всички поместни православни църкви, включително и на нашата. Всички се включили във обща литургия с еретици и езичници.

През Септември 1991 г. в икуменическия център на константинополския патриархат в Шамбези – Женева, представители на всички поместни православни църкви приеха решение в „полза на по – пълното участие на православните църкви в икуменическото движение“.

Три години по – късно в католическата катедрала „Свети Христофор“ в Канбера е положено началото на ново икуменическо сбирание – Национален съвет на църквите на Австралия. Аборигени приветствали присъстващите с култови обреди, пълни с особена (бесовска) символика. Те извършили езически ритуал по „очистване на олтара“. В стремежа си за популярност папистите позволяват ползването на езически елементи в обрядите, което те считат за „обогатяване на църквата“. Влезлите в „скинията“ пре-ми-на-ли през „очистителен дим“ и били приети по този начин от туземците аборигени. След това бе осъществена съвместна молитва. После, след биене на тъпани и танци в олтара, над всички присъстващи в катедралата беше разгърнат разноцветен копринен плат, съшит от жени с различни вярвания, който символизираше „духа, който осиява участниците“. След това беше осъществен вход с Евангелието от жена абориген, облечена в прилепнала по тялото черна дреха.

За съжаление православните икуменисти станаха органични членове и на този съвет.

Сами си отговорете на въпросите:

- какво е мястото на Светото Православие в организации съставени от всички ереси.

- Можем ли да си представим изобщо нашите свети отци да имат нещо общо с еретиците и идолосложителите на своята епоха.

- Щеше ли да съществува Светото Християнство, ако светите апостоли бяха заменили своята заповядана от Господа проповед за покаяние с междурелигиозни диалози и сътрудничество с идолослужители.

Въпреки, че Б"ПЦ" под натиска на много свои честни служители и миряни "прекрати официално" участие в ССЦ, тя продължава да праща свои представители на всяка среща. Ето и уклончивите мотиви за "излизане" на Б"ПЦ" от ССЦ: "След цял век православно участие в икуменическото движение и половинвековно присъствие в Световния съвет на църквите (ССЦ), не се наблюдава задоволителен напредък в многостранния богословски диалог между християните"... Какъв ли напредък в общението с еретиците и езичниците очаква нашия синод можем само да гадаем.

Б"ПЦ" не само, че продължава да изпраща свои представители митрополити на всяка икуменическа асамблея, но те продължават да участват в литургически общения с инославни и езичници. Ето какво бе заявено от един от двамата наши митрополити преди присъствието им на 9-та асамблея проведена в Порто Алегре през 2006г.: "желанието ни е да видим равнището, на което се намира икуменическият диалог в момента".

Ето и какво обяснява тогавашния русенския митрополит Неофит (сега български патриарх) пред в-к "Стандарт" 25.05.2002 г.: "- Какво е отношението на Б"ПЦ" към икуменизма? - Нека не употребяваме тази дума, защото тя носи известен негативизъм. Но Б"ПЦ" винаги е участвала активно в движението за мир чрез църквите. Желание за общуване с другите Христови църкви винаги е имало. Доскоро

имахме външен отдел, който осъществяваше редовни контакти с тях. През 1998 г. България официално напусна Световния съвет на църквите в Женева. Това не означава, разбира се, че сме се отказали от диалог с другите Христови църкви, но го осъществяваме двустранно, когато има някаква конкретна инициатива.

Явно заявените "икуменическите стремежи" на митрополитите агенти си остават, както си остава еретическия календар по който служат.

РЕАЛНОСТТА ДНЕС:

На "всеправославна" среща проведена от 6 до 8 март 2014 г. в Истанбул, представителите на всички официални автокефални църкви (включително и нашата) взеха решение през 2016г. да бъде свикан "Свят и Велик събор на православната църква".

Всяка една от поместните църкви ще бъде представлявана от двайсет архиереи. Всяка една ще има право на един глас. Сред официално обявените теми, които ще се обсъждат на "събора" ще са:

Установяване на един общ календар за всички празници.

Правила и препятствия за извършване на тайнство брак.

Въпросът за постите в съвременния свят.

Връзки с другите християнски конфесии.

Икуменическото движение.

Приносът на Православието в утвърждаването на християнските идеали за мира, братството и свободата.

Решенията на "всеправославната" среща са подписани от всички патриарси, включително и от българския Неофит, който е бил агент на антихристиянските комунистически служби, и е сред същите БЕЗБОЖНИЦИ.

11 от 15 - те митрополита, членове на синода на Б"ПЦ" са били служители на тайните служби на антихристкия комунистически режим, а патриарх Максим, както е известно бе избран начело на Българската православна църква след

решение на Политбюро на ЦК на БКП. Ще ви представим някои от верните слуги на сатана, които са предавали на богоборците своите миряни и свещеници и повечето от които все още са начело на официалната ни Б"ПЦ" (много от тях все още не са снети от отчет като агенти!). Забележете, че при голямата част от тях богоборческата им дейност е укрепена след специализации в западни еретически богословски институти и то през времената на комунизма.